

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1T/120/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811010321
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gallo
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2012:7811010321.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava - samosudca JUDr. Ján Gallo, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.6.2012, v trestnej veci obžalovaného R. P., takto

rozhodol:

Súd podľa § 285 písm.b/ Trestného poriadku obžalovaného R. P. J. Ö. D. Z. F. K. , nar. XX.X.XXXX v Rožňave, trvale bytom X. R., I. K. Č.. XXX, okr. Rožňava, živnostník spod obžaloby pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 576/2009 Z.z., ktorý mal spáchať tak, že

dňa 30.3.2011 okolo 11.40 hod. riadil osobné motorové vozidlo zn. Škoda I20L e.č. RV 384 AD z obce Krásnohorské Podhradie smerom na Rožňavu, kde pred odbočovaním vľavo k parkovisku pred hydínarskou farmou sa dostatočne nepresvedčil o situácii v cestnej premávke, začal odbočovať vľavo v čase, keď už bol predbiehaný motocyklom zn. Yamaha e.č. RV 982 AC, došlo k zrážke, pri ktorej motocyklista S. H. utrpel zlomeninu oboch kondylov záhlavnej oblasti, krvácanie pod tvrdú plénu mozgovú v pravej čelovej oblasti (subdurálne krvácanie), otvorenú zlomeninu pravého predlaktia druhého stupňa so zlomeninou krčka hlavičky vretennej kosti vpravo, zlomeninu IV. a V. záprstnej kosti pravej ruky a otvorenú zlomeninu druhého stupňa II. záprstnej kosti pod hlavičkou, otvorenú zlomeninu druhého stupňa stredného článku štvrtého prsta a základného článku tretieho prsta pravej ruky, zlomeninu krčka stehennej kosti vpravo v oblasti bázy, otvorenú trieštivú zlomeninu druhého stupňa v dolnej časti stehennej kosti vpravo (supra-diakondylickú), zlomeninu pravého predkolenia a otras mozgu s dobou liečenia a práceneschopnosti od 30.3.2011 až doposiaľ,

o s l o b o d z u j e ,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods.3 Trestného poriadku súd poškodených Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s. Bratislava, Slovenskú správu ciest Košice s nárokom na náhrady škody odkazuje na konanie vo veciach občianskoprávných.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor podal obžalobu na R. P. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.I Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak ako je to popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd pôvodne po vykonanom dokazovaní uznesením 1T/120/2011, zo dňa 7.11.2011 rozhodol tak, že podľa § 280 ods.2 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného postúpil na prejednanie a rozhodnutie Okresnému riaditeľstvu PZ, Okresnému dopravnému inšpektorátu v Rožňave. Vychádzal z toho, že miera zavinenia obžalovaného je nepatrná a jeho konanie neposudzoval ako prečin.

Proti tomuto uzneseniu okresný prokurátor v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť, pretože s názorom súdu, že v danom prípade, vzhľadom na mieru zavinenia obžalovaného je jeho závažnosť nepatrná a jeho konanie nemožno posúdiť ako prečin, ale iba ako priestupok sa nestotožňuje. Poukázal na znalecký posudok Z.. U., ako aj jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní, z ktorých vyplýva, že obžalovaný začal odbočovať s vozidlom v čase, keď bol motocykel za ním už iba 25,7 m, teda v čase začatia odbočovacieho manévru už bol predbiehaný. Technickou príčinou dopravnej nehody bolo vytvorenie náhlej prekážky motocyklu vozidlom obžalovaného. V prípade, že by sa obžalovaný pozrel do spätného zrkadla v čase odbočovania, bol by videl, že je predbiehaný motocyklom. On sa však tesne pred odbočovaním vľavo o tejto skutočnosti nepresvedčil, čo vyplýva aj z jeho výpovedí, čím porušil ustanovenie § 19 ods.1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

Na základe sťažnosti prokurátor Krajský súd v Košiciach po preskúmaní veci podľa § 194 ods.1 písm.b/ Trestného poriadku, uznesením 5To 63/2011, zo dňa 15.3.2012 zrušil napadnuté uznesenie a uložil súdu, aby vo veci znova konal a rozhodol. Súdu uložil povinnosť podrobne vypočítať na hlavnom pojednávaní znalca z oboru cestnej dopravy, aby z technického hľadiska určil, aký bol potrebný čas na plynulé zaradenie obžalovaného s motorovým vozidlom ku stredovej čiare a kde sa v čase začatia tohto úkonu nachádzal motocyklista a v ktorom okamihu mohol obžalovaný vidieť, že motocyklista ho začne predchádzať a aké opatrenia z technického hľadiska na zabránenie zrážky mohol obžalovaný vykonať. Tiež, aby znalec popísal jazdu motocykla pred zrážkou, teda či sa tento pohyboval v pravom jazdnom pruhu a kedy začal vykonávať manéver predchádzania a teda aj z tejto skutočnosti potom odvíjať možnosti obžalovaného vidieť motocyklistu a reagovať na neho a akým spôsobom.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania vyplynulo, a to z výpovede obžalovaného, ktorý tvrdil, že sa s vozidlom približoval k stredovej čiare pred odbočením vo vzdialenosti 100-120 m, pred odbočením dal znamenie o zmene smeru jazdy vľavo a pozrel sa do spätného zrkadla, ani ho nenapadlo, že by ho tam niekto mohol predbiehať, pretože je tam križovatka a plná čiara. Svedok G., ktorý stál s vozidlom v križovatke a sledoval dopravnú situáciu pred sebou potvrdil, že vozidlo, ktoré viedol obžalovaný sa pohybovalo pri stredovej čiare. Nevedel povedať, či toto vozidlo malo zapnuté ľavé smerové svetlo, ale vo svojej výpovedi uviedol, že poškodený bezprostredne po nehode uviedol, že smerovku nevidel, lebo mu svietilo slnko do očí.

Zo znaleckého posudku znalca z oboru dopravy Z.. U. a jeho výpovedí na hlavných pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný začal odbočovať svojim motorovým vozidlom v čase, keď bol motocykel za ním na vzdialenosť 25,7 m. Obžalovaný s vozidlom sa začal bočne premiestňovať 7,5 až 9,1 sekundy pred okamihom zrážky. Motocyklista začal predbiehanie 6,2 až 7,8 sekundy pred okamihom zrážky. Z toho vyplýva, že vozidlo sa začalo bočne premiestňovať k stredovej súvislej čiare v premene o 1,2 sekundu skôr, než začal motocyklista predbiehať manéver. Odstup motocykla od zadnej časti vozidla na začiatku predbiehania bol 112,4 až 140 m. Z tohto odstup, ktorý sa postupne zmenšoval mohol motocykla pozorovať, že sa vozidlo približuje k stredu vozovky. Bezpečný bočný odstup motocykla od predbiehaného vozidla bol 157 cm. Skutočný bočný odstup pri predpokladanej jazde vozidla asi 0,4 m vpravo od stredovej čiary bol asi 1,1 m, pri ktorom došlo k nárazu motocykla do zadnej časti ľavých predných dverí vozidla. Ak by bol bočný odstup motocykla od vozidla 157 cm, k zrážke by aj tak došlo nárazom motocykla do ľavého predného blatníka v oblasti približne pred kolesom.

Podľa znalca vozidlo riadením obžalovaného v čase odbočovania sa pohybovalo rýchlosťou 25 km/hod a vodič motocykla sa pred nehodou mohol pohybovať rýchlosťou 102-118 km/hod. a bola to aj zároveň nárazová rýchlosť. Podľa znalca technickou príčinou dopravnej nehody bolo vytvorenie náhlej prekážky k dráhe motocykla odbočujúcim vozidlom riadeným obžalovaným.

Z prečítaného znaleckého posudku znalca z oboru zdravotníctva MUDr. M. Y. vyplynulo, že poškodený utrpel poranenia popísané vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutkový dej popísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku, teda tak ako to kládla obžaloba obžalovanému za vinu sa síce stal, avšak nenaplnia znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Trestného zákona, teda, že by vinu na popísanej dopravnej nehode, pri ktorej došlo k ublíženiu na zdraví poškodeného niesol obžalovaný a preto ho spod obžaloby v zmysle ustanovenia § 285 písm.b/ Trestného poriadku oslobodil.

Podľa ustanovenia § 157 ods.1 Trestného zákona prečinu ublíženia na zdraví sa dopustí ten, kto inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví.

Na naplnenie zákonných znakov tohto trestného činu sa vyžaduje, aby páchatel inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. V danom prípade je objektívne preukázané, že pri vyššie popísanej dopravnej nehode poškodený utrpel zranenia popísané vo výrokovvej časti tohto rozsudku, ktoré v zmysle ustanovenia § 123 ods.3 Trestného zákona sú ťažkou ujmu.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje nedbanlivosť v zmysle § 16 Trestného zákona či už vedomá alebo nevedomá.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním nezavinil, teda nespôsobil ťažkú ujmu na zdraví poškodenému, ale túto si zavinil sám poškodený hrubým porušením povinností vyplývajúcich mu zo Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a to porušením ustanovení § 3 ods.2 písm.b/, § 15 ods.5 písm.d/ a § 16 ods.2 citovaného zákona.

Podľa ustanovenia § 3 ods.2 písm.b/ citovaného zákona účastník cestnej premávky je povinný poslúchnuť pokyn vyplývajúci z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia.

V danom prípade, ako nepochybne vyplýva z protokolu o nehode v cestnej premávke, poškodený vykonával predbiehací manéver cez súvislú deliacu čiaru, teda nerešpektoval toto značenie. Pokiaľ by nebol predbiehal cez túto súvislú čiaru, k dopravnej nehode by nebolo došlo.

Podľa ustanovenia § 15 ods.5 písm.d/ citovaného zákona vodič nesmie predchádzať, ak vodič pred ním idúceho vozidla dáva znamenie o zmene smeru jazdy vľavo.

Túto povinnosť poškodený nerešpektoval. Z objektívne vykonaných dôkazov - protokolu o dopravnej nehode v cestnej premávke a k nemu pripojených listinných dôkazov nepochybne vyplýva, čo potvrdil aj znalec z odboru dopravy, že poškodený sa rozhodol predchádzať spomaľujúce a vľavo odbočujúce motorové vozidlo v miestach, kde mu v tom bránila súvislá čiara a sám poškodený priznal, ako to vyplynulo z výpovede svedka E., že bezprostredne po nehode sa vyjadril, že smerovku nevidel, lebo mu svietilo slnko do očí. Aj znalec Z.. U. potvrdil, že obžalovaný sa začal bočne premiestňovať k stredovej čiare 1,2 sekundy predtým, ako poškodený ho začal predbiehať a to vo vzdialenosti 112,4 až 140 m pred samotnou zrážkou, teda poškodený mohol a mal predpokladať už zo samotného spôsobu jazdy pred ním idúceho vozidla, že bude odbočovať.

Poškodený tiež porušil povinnosť uloženú mu v ustanovení § 16 ods.2 citovaného zákona, podľa ktorého vodič smie jazdiť rýchlosťou najviac 90 km/hod. Túto však ako vyplynulo zo znaleckého posudku podstatne prekročil, keď jazdil rýchlosťou 102 až 118 km/hod.

Podľa názoru súdu práve porušenie vyššie uvedených povinností poškodeným viedlo k dopravnej nehode a bolo príčinou poškodenia zdravia poškodeného v rozsahu ako je to popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Keďže bolo objektívne preukázané, že obžalovaný začal odbočovací manéver predtým ako poškodený ho začal predbiehať, nemožno vyvodiť, že porušil dôležitú povinnosť uvedenú v ustanovení § 19 citovaného zákona tým, že v spätnom zrkadle nesledoval situáciu za vozidlom, ktoré viedol.

V súlade s ustanovením § 288 ods.3 Trestného poriadku súd poškodených s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré

predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.